

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1146—1148

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1146	Valtioneuvoston asetus koulutustoimikuntajärjestelmästä	3145
1147	Valtioneuvoston asetus koulutuksen arvioinnista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:n muuttamisesta	3149
1148	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kanojen, broilereiden ja kalkkunoiden salmonellavontaohjelmasta	3150

N:o 1146

Valtioneuvoston asetus koulutustoimikuntajärjestelmästä

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Koulutustoimikuntajärjestelmä

Opetusministeriön yhteydessä toimii nuorten ja aikuisten ammatillisen perus- ja lisäkoulutuksen sekä ammattikorkeakoulu- ja yliopisto-opintojen kehittämisen asiantuntijaeliminä eri alojen koulutustoimikuntia samoin kuin tarpeellinen määrä koulutustoimikuntien yhteistyöryhmiä. Lisäksi ministeriön yhteydessä on koulutustarpeiden ennakoinnin koordinaatioryhmä.

Toimikuntien, yhteistyöryhmien ja koordinaatioryhmän tehtävänä on edistää yhteistyössä opetusministeriön ja opetushallituksen kanssa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta.

2 §

Koulutustoimikunnat

Koulutustoimikuntia ovat:

- 1) auto- ja kuljetusalan koulutustoimikunta;
- 2) elintarvikealan koulutustoimikunta;
- 3) energia-alan koulutustoimikunta;
- 4) hotelli-, ravintola- ja cateringalan koulutustoimikunta;
- 5) ilmailualan koulutustoimikunta;
- 6) kauneudenhoitoalan koulutustoimikunta;
- 7) kaupan, liiketalouden ja hallinnon koulutustoimikunta;
- 8) kemian alan koulutustoimikunta;

- 9) kiinteistö- ja kotityöpalvelualan koulutustoimikunta;
- 10) kone- ja metallialan koulutustoimikunta;
- 11) kuntoutusalan koulutustoimikunta;
- 12) kuvataiteen koulutustoimikunta;
- 13) liikunta-alan koulutustoimikunta;
- 14) maatalous- ja ympäristöalan koulutustoimikunta;
- 15) matkailualan koulutustoimikunta;
- 16) merenkulkualan koulutustoimikunta;
- 17) metsätalouden koulutustoimikunta;
- 18) musiikki-, teatteri- ja tanssialan koulutustoimikunta;
- 19) nuorisoalan ja muun ohjaustoiminnan koulutustoimikunta;
- 20) opetusalan koulutustoimikunta;
- 21) paperi- ja puualan koulutustoimikunta;
- 22) pintakäsittelyalan koulutustoimikunta;
- 23) rahoitus- ja vakuutusalan koulutustoimikunta;
- 24) rakennusalan koulutustoimikunta;
- 25) sosiaali-alan koulutustoimikunta;
- 26) sähkö-, elektroniikka- ja tietotekniikka-alan koulutustoimikunta;
- 27) taideteollisuusalan koulutustoimikunta;
- 28) talotekniikka-alan koulutustoimikunta;
- 29) tekstiili- ja vaatetusalan koulutustoimikunta;
- 30) terveysalan koulutustoimikunta;
- 31) tietojenkäsittelyalan koulutustoimikunta;
- 32) turvallisuusalan koulutustoimikunta;
- 33) viestintäalan koulutustoimikunta; sekä
- 34) yrittäjyysalan koulutustoimikunta.

3 §

Koulutustoimikuntien tehtävät

Koulutustoimikuntien tehtävänä on käsitellä tarvittaessa yhteistoiminnassa keskenään koulutusalaakohtaisia kysymyksiä ja tässä tarkoituksessa:

- 1) seurata, arvioida ja ennakoida alansa koulutuksen ja työelämässä tarvittavan osaamisen kehitystä;
- 2) tehdä ehdotuksia alansa koulutuksen määrälliseksi ja laadulliseksi kehittämiseksi;
- 3) käsitellä opetushallituksen vahvistettavaksi kuuluvien opetussuunnitelmien ja näyttötutkintojen perusteet ja antaa muutoin alaansa kuuluvia lausuntoja; sekä

- 4) suorittaa opetusministeriön määräämät muut tehtävät.

Toimikuntien tulee toimittaa vuosittain opetusministeriölle ja opetushallitukselle työsuunnitelma ja toimintakertomus.

4 §

Koulutustoimikuntien kokoonpano

Opetusministeriö kutsuu koulutustoimikuntiin kolmeksi vuodeksi kerrallaan vähintään kahdeksan ja enintään 12 jäsentä sekä kullekin jäsenelle henkilökohtaisen varajäsenen. Opetusministeriö voi koulutustoimikunnan esityksestä kutsua koulutustoimikuntaan yhden tai useamman pysyvän asiantuntijan.

Jäsenten ja varajäsenten tulee edustaa ainakin opetushallintoa, opettajia, työnantajia ja työntekijöitä. Työnantajien ja työntekijöiden edustajia tulee olla yhtä monta. Työnantajien, työntekijöiden ja opettajien edustajat nimetään alan keskeisimpien järjestöjen ehdotuksesta. Kuvataiteen koulutustoimikuntaa asetettaessa voidaan poiketa työnantaja- ja työntekijäjäseniä koskevasta vaatimuksesta. Toimikuntien kokoonpanossa tulee lisäksi ottaa huomioon ammatillinen ja korkeaasteen koulutus ja molemmat kieliryhmät.

Opetusministeriö määrää jäsenten keskuudesta toimikuntien puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikunnan toimikaudeksi. Toimikuntien sihteereinä toimivat opetushallituksen määräämät opetushallituksen virkamiehet.

Jos jäsen tai varajäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, opetusministeriö kutsuu hänen tilalleen uuden jäsenen tai varajäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Opetusministeriö voi erityisestä syystä antaa toimikunnalle luvan jakautua jaostoihin, joihin voi puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta kuulua myös toimikunnan ulkopuolisia jäseniä.

5 §

Koulutustoimikuntien yhteistyöryhmät

Opetusministeriö voi 6 §:ssä tarkoitetun koordinaatioryhmän esityksestä asettaa kahden tai useamman koulutustoimikunnan teh-

täväalueelle liittyviä yhteistyöryhmiä erityisesti uusien ja kehittyvien avainalojen koulutus- ja osaamistarpeiden pitkän aikavälin ennakkointia varten. Yhteistyöryhmät asetetaan tarkemmin määriteltävään tehtävään määräjäksi.

Yhteistyöryhmien jäseninä toimivat asianomaisten koulutustoimikuntien puheenjohtajat tai varapuheenjohtajat. Yhteistyöryhmissä tulee olla edustettuina opetushallinto sekä työnantajat ja työntekijät. Työnantajien ja työntekijöiden edustajia pitää olla yhtä monta. Kokoonpanossa tulee lisäksi ottaa huomioon ammatillinen ja korkea-asteen koulutus ja molemmat kieliryhmät. Opetusministeriö voi kutsua yhteistyöryhmään yhden tai useamman pysyvän asiantuntijan.

Opetusministeriö määrää jäsenten keskuudesta yhteistyöryhmän puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Yhteistyöryhmien sihteerinä toimivat opetusministeriön määräämät ministeriön tai opetushallituksen virkamiehet.

6 §

Koulutustarpeiden ennakkoinnin koordinaatioryhmä

Opetusministeriö asettaa koulutustoimikunnissa ja yhteistyöryhmissä tehtävän koulutus- ja osaamistarpeiden ennakkoinnin yhteensovittamista ja kehittämistä varten kolmeksi vuodeksi kerrallaan koulutustarpeiden ennakkoinnin koordinaatioryhmän.

Koordinaatioryhmän puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana sekä sihteerinä toimivat opetusministeriön määräämät ministeriön virkamiehet. Koordinaatioryhmässä tulee olla edustettuina opetus- ja työhallinto, työmarkkinoiden keskusjärjestöt, Opetusalan Ammattijärjestö OAJ ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen Yrittäjät ry, Suomen Kuntaliitto ry sekä ammatillisten oppilaitosten, ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen rehtorit. Koordinaatioryhmän kokoonpanossa tulee lisäksi ottaa huomioon molemmat kieliryhmät. Koordinaatioryhmä voi kuulla ulkopuolisia asiantuntijoita. Opetusministeriö voi kutsua koordinaatioryhmään myös pysyviä asiantuntijoita.

Jos jäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, opetusministeriö kutsuu hänen tilal-

leen uuden jäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Koordinaatioryhmän tulee vähintään keran vuodessa raportoida opetusministeriölle ja opetushallitukselle sekä työ- ja koulutusasiainneuvostosta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (933/2004) tarkoitettulle työ- ja koulutusasiainneuvostolle koulutus- ja osaamistarpeiden kehittymisestä sekä ennakkoinnin tilasta, tuloksista ja kehittämistarpeista.

7 §

Kokoukset

Toimikunta, yhteistyöryhmä ja koordinaatioryhmä kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta tai jos vähintään puolet jäsenistä sitä vaatii.

Toimikunta, yhteistyöryhmä ja koordinaatioryhmä on päätösvaltainen, kun vähintään puolet jäsenistä, kokouksen puheenjohtaja mukaan lukien, on saapuvilla. asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

8 §

Palkkiot ja korvaukset

Opetusministeriö päättää toimikuntien, yhteistyöryhmien ja koordinaatioryhmän puheenjohtajien, sihteerien ja asiantuntijoiden kokouspalkkioista. Matkakustannusten korvaamiseen sovelletaan valtion virka- ja työehtosopimusta matkakustannusten korvaamisesta.

9 §

Toimistotehtävät

Koulutustoimikuntien toimistotehtävät hoidetaan opetushallituksessa ja yhteistyöryhmien ja koordinaatioryhmän toimistotehtävät opetusministeriössä virkatyönä.

10 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2007.

Tällä asetuksella kumotaan koulutustoimikunnista ja koulutuksen yhteistyöneuvottelukunnasta 23 päivänä marraskuuta 2000 annettu valtioneuvoston asetus (1005/2000) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2006

Opetusministeri *Antti Kalliomäki*

Ylitarkastaja Laura Hansén

N:o 1147

Valtioneuvoston asetus**koulutuksen arvioinnista annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* koulutuksen arvioinnista 20 päivänä helmikuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (150/2003) 6 §:n 1 momentti seuraavasti:

6 §

Kokoonpano

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Koulutuksen arviointineuvostossa on enintään 14 jäsentä. Opetusministeriö nimeää jäsenet enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan.

— — — — —
—————

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2006

Opetusministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Merja Leinonen

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
kanojen, broilereiden ja kalkkunoiden salmonellavalvontaohjelmasta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) sekä eläinten lääkitsemisestä 27 päivänä kesäkuuta 1997 annetun lain (617/1997) 10 §:n 1 momentin ja 44 §:n 1 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on estää salmonellatartuntojen leviäminen ihmisiin kanojen, broilereiden, kalkkunoiden ja niistä saatavien elintarvikkeiden välityksellä sekä pitää salmonellatartuntojen esiintyvyys kana-, broileri- ja kalkkunaparvissa alle yhdessä prosentissa vuosittain.

Asetuksessa säädetään salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 5 artiklan edellyttämästä Suomen kansallisesta valvontaohjelmasta eliitti-, isovanhempais- vanhempais- ja tuotantopolven broilereiden, kalkkunoiden ja kanojen salmonellavalvonnalle.

Tätä asetusta sovelletaan kana-, broileri- ja kalkkunaemokasvattamoissa ja -emokanaloissa, kana-, broileri- ja kalkkunahautoimissa, tuotantopolven kana-, broileri- ja kalkkunakasvattamoissa sekä tuotantopolven kanaloissa.

2 §

Suhde muihin säädöksiin

Alkutuotannon toimijan velvollisuudesta pitää kirjaa salmonellavalvontaohjelmaan si-

sältyvistä näytteenotoista ja tutkimustuloksista sekä ilmoittaa salmonellavalvontaohjelmaa koskevia tietoja teurastamoon, pienteurastamoon ja munapakkaamoon säädetään alkutuotannolle elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi asetettavista vaatimuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (134/2006).

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) salmonellabakteerilla kaikkia *Salmonella*-sukuun kuuluvia bakteereita;
- 2) linnulla kanaa, broileria tai kalkkunaa;
- 3) emolla eliitti-, isovanhempais- tai vanhempaispolven lintua;
- 4) siitosmunalla emojen tuottamia haudottavaksi tarkoitettuja munia;
- 5) untuvikolla alle 72 tunnin ikäistä lintua;
- 6) parvella sisätiloissa pidettäviä lintuja, jotka jakavat saman ilmatilan tai ulkona pidettäviä lintuja, joita pidetään samoissa tiloissa tai samassa tarhassa ja jotka muodostavat yhden epidemiologisen yksikön;
- 7) epidemiologisella yksiköllä lintuja, jotka muodostavat salmonellatartunnan leviämisen suhteen yhtenäisen yksikön;
- 8) emokasvattamolla paikkaa, jossa emot kasvatetaan untuvikoista munintavaiheeseen;
- 9) emokanalalla paikkaa, jossa pidetään munintavaiheessa olevia emoja;
- 10) kasvattamolla paikkaa, jossa tuotanto-

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2160/2003 (32003R2160); EUVL N:o L 325, 12.12.2003, s. 1
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/99/EY (32003L0099); EUVL N:o L 325, 12.12.2003, s. 31
Komission asetus (EY) N:o 1003/2005 (32005R1003); EUVL N:o L 170, s. 12
Komission asetus (EY) N:o 1168/2006 (32006R1168); EUVL N:o L 211, s. 4
Komission asetus (EY) N:o 1177/2006 (32006R1177); EUVL N:o L 212, s. 3

polven broilerit tai kalkkunat kasvatetaan untuvikoista teurasikään saakka tai jossa kanat kasvatetaan untuvikoista munintavaiheeseen;

11) kanalalla paikkaa, jossa pidetään munintavaiheessa olevia tuotantopolven kanoja;

12) hautomolla paikkaa, jossa siitosmunia haudotaan ja jossa untuvikot kuoriutuvat;

13) pitopaikalla yhtä tai useampaa rakennusta, tarhaa tai muuta paikkaa, jossa lintuja pidetään, kasvatetaan tai käsitellään; sekä

14) virallisella näytteenotolla näytteenottoa, joka suoritetaan ohjelman noudattamista valvovan kunnaneläinlääkärin läsnä ollessa ja hänen valvonnassaan.

4 §

Viranomaisvalvonta

Kunnaneläinlääkäri valvoo salmonellavalvontaohjelman noudattamista pitopaikoissa. Eläintautilain 5 §:ssä säädetään läänineläinlääkärin oikeudesta määrätä valvontatehtävään muun kuin pitopaikan sijaintikunnan kunnaneläinlääkäri.

Kunnaneläinlääkärin on käytävä pitopaikoissa vähintään tässä asetuksessa säädettyin väliajoin. Valvontakäynnillä hänen on huolehdittava virallisesta näytteenotosta, tarkastettava pitopaikassa kerätyt tiedot tuotannosta, lintujen terveydentilasta, näytteenotoista ja laboratoriotutkimusten tuloksista sekä pitopaikan tuotantohygieeniset olosuhteet. Lisäksi hänen on annettava tarpeellista neuvontaa salmonellatartunnan ennaltaehkäisemisestä ja hyvästä tuotantohygieneiasta. Kunnaneläinlääkärin on laadittava valvontakäynnistä kirjallinen tarkastuskertomus, jossa kuvataan valvontakäynnillä tarkastetut asiat, tuotantohygieneiasta tehdyt huomiot, tuotantohygieenian mahdolliset puutteet sekä annetut neuvot ja kehotukset. Pitopaikan omistajalle tai haltijalle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos kunnaneläinlääkäri havaitsee puutteita pitopaikan tuotantohygieenisissä olosuhteissa tai valvontaohjelman noudattamisessa, hänen on välittömästi annettava neuvoja puutteiden poistamiseksi. Jos valvontaohjelman toteuttamisessa havaitaan olennaisia puutteita, eikä niitä ole kunnaneläinlääkärin kehotuksesta

huolimatta korjattu seuraavan lintuerän vastaanottamiseen mennessä, kunnaneläinlääkäri voi ottaa kaikki valvontaohjelmaan kuuluvat näytteet virallisena näytteenottona enintään vuoden ajan.

Läänineläinlääkäri valvoo valvontaohjelman toteutumista toimialueellaan.

5 §

Rokotteiden ja mikrobilääkkeiden käyttö

Rokotteita ei saa käyttää lintujen salmonellatartunnan ennaltaehkäisyyn.

Mikrobilääkkeitä ei saa käyttää salmonellatartunnan ennaltaehkäisyyn, hävittämiseen tai hoitamiseen. Jos parvessa on käytetty mikrobilääkettä muihin tarkoituksiin, salmonellavalvontaohjelman mukaiset näytteet voidaan ottaa vasta lääkkeen varoajan päättymisen jälkeen.

2 luku

Perusnäytteenotot ja näytteiden tutkiminen

6 §

Näytteiden ottaminen ja toimittaminen laboratorioon

Tässä asetuksessa tarkoitettu näytteenotosta ja näytteiden toimittamisesta tutkittavaksi laboratorioon vastaa pitopaikan omistaja tai haltija, jollei asiasta toisin säädetä.

Laboratorioon toimitettavien näytteiden mukana on oltava seuraavat tiedot:

- 1) näytteenottoaika ja -aika sekä näytteen ottaja;
- 2) näytteiden tyyppi ja lukumäärä;
- 3) tieto siitä, onko kyse perusnäytteestä, viranomaisnäytteestä, lisänäytteestä vai muusta näytteestä;
- 4) parven ikä ja parvitunniste;
- 5) tieto siitä, mitä siipikarjalajia, polvea ja tuotantovaihetta parvi edustaa; sekä
- 6) pitopaikan haltija ja omistaja sekä näiden yhteystiedot.

7 §

Näytteiden tutkiminen

Tässä asetuksessa tarkoitetut näytteet tutkitaan salmonellabakteerien varalta Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymässä laboratoriossa. Tutkimusmenetelmänä on käytettävä ISO 6579 (2002) -standardin laajennuksen (MSRV) -menetelmää.

8 §

Perusnäytteenotto emokasvattamossa

Untuvikkoparvesta otetaan näytteitä välittömästi parven saavuttua emokasvattamoon. Näytteet otetaan liitteen I kohdan 1 mukaisesti untuvikkojen kuljetuslaatikoiden pohjapapereista tai muusta alusmateriaalista. Jos alusmateriaalia ei käytetä, otetaan pintapuhausnäytteet kuljetuslaatikoista liitteen I kohdan 1 mukaisesti.

Kustakin kasvatusparvesta otetaan näytteitä lintujen ollessa neljän viikon iässä ja kaksi viikkoa ennen lintujen siirtoa emokanalaan tai ennen munintakauden alkamista. Näytteinä otetaan liitteen I kohdan 2 mukaisesti viisi paria tossunäytteitä. Jos kyseessä on häkkikasvatus, otetaan kaksi 150 gramman painoista ulostenäytettä liitteen I kohdan 3 mukaisesti. Parvea ei saa siirtää emokanalaan ennen tutkimustulosten valmistumista tai jos tutkimustulos on positiivinen.

Kunnaneläinlääkäri tekee kerran vuodessa valvontakäynnin emokasvattamoon, jolloin 2 momentissa tarkoitetut näytteet otetaan virallisena näytteenottona.

9 §

Perusnäytteenotto emokanalassa

Emokanalassa kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä jokaisesta emoparvesta kahdesti munintavaiheen aikana. Ensimmäiset näytteet otetaan munintavaiheen alkamista tai lintujen saapumisesta emokanalaan seuraavien neljän viikon aikana ja toiset näytteet munintavaiheen loppumista edeltävien kahdeksan viikon aikana. Kuitenkin jos linnut toimitetaan teurastettavaksi, toiset näytteet otetaan munin-

tavaiheen loppumista edeltävien neljän viikon aikana. Näytteinä otetaan liitteen I kohdan 2 mukaisesti viisi paria tossunäytteitä. Jos kyseessä on häkkikasvatus emokanala, otetaan kaksi 150 gramman painoista ulostenäytettä liitteen I kohdan 3 mukaisesti.

Jos linnut teurastetaan, viimeinen näytteenotto emokanalassa ajoitetaan siten, että tutkimustulos on teurastamon tai pienteurastamon tarkastuseläinlääkäriin tiedossa ennen lintujen toimittamista teuraaksi.

10 §

Perusnäytteenotto hautomossa

Hautomossa siitosmunien on oltava merkittyjä siten, että emoparvi, josta munat ovat lähtöisin, on aina selvitettävissä. Jokaisen emoparven siitosmunista kuoriutuneista untuvikoista otetaan näytteitä kahden viikon välein. Näytteenotto suoritetaan kuoriutumisen yhteydessä kuorijalaatikoiden pohjapapereista tai jos pohjapapereita ei käytetä, rikkoutuneista munankuorista liitteen I kohdan 6 mukaisesti. Hautomolla on oltava kirjallinen suunnitelma, jonka avulla varmistetaan, että jokaisen emoparven siitosmunista kuoriutuneet untuvikot tutkitaan kahden viikon välein. Lisäksi hautomossa on otettava näytteitä tuotantoympäristöstä kunnaneläinlääkäriin hyväksymän kirjallisen valvontasuunnitelman mukaisesti. Näytteet otetaan liitteen I kohdan 7 mukaisesti.

Kunnaneläinlääkäri tekee kuudentoista viikon välein valvontakäynnin hautomoon, jolloin 1 momentissa tarkoitetut näytteet otetaan virallisena näytteenottona.

11 §

Perusnäytteenotto broileri- ja kalkkunakasvattamossa

Broileri- tai kalkkunakasvattamossa, josta toimitetaan lintuja teurastamoon tai pienteurastamoon, otetaan jokaisesta parvesta näytteitä parven teurastusta edeltävien kolmen viikon aikana. Jos parvi teurastetaan useamassa erässä ja jos teurastusten välinen aika

on kolmea viikkoa pidempi, näytteenotto uusitaan aina ennen uutta teurastusta. Näytteinä otetaan liitteen I kohdan 2 mukaisesti viisi paria tossunäytteitä. Näytteenotto ajoitetaan siten, että tutkimustulos on teurastamon tai pienteurastamon tarkastuseläinlääkärin tiedossa ennen parven toimittamista teuraaksi.

Broileri- tai kalkkunakasvattamossa, jossa samasta parvesta toimitetaan toistuvasti pieniä määriä lintuja pienteurastamoon, voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen ottaa parvesta näytteitä kahden kuukauden välein. Näytteinä otetaan liitteen I kohdan 2 mukaisesti viisi paria tossunäytteitä.

Broileri- ja kalkkunakasvattamossa, josta myydään tai luovutetaan siipikarjanlihaa vain suoraan kuluttajalle, otetaan näytteitä kaksi kertaa vuodessa. Näytteinä otetaan joko liitteen I kohdan 2 mukaisesti kaksi paria tossunäytteitä tai ulostenäytteitä liitteen I kohdan 4 mukaisesti.

Kunnaneläinlääkäri tekee valvontakäynnin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun kasvattamoon kerran vuodessa ja 3 momentissa tarkoitettuun kasvattamoon kerran kahdessa vuodessa. Tällöin kasvattamon omistajan tai haltijan vastuulle säädetty näytteet otetaan virallisena näytteenottona.

12 §

Perusnäytteenotto kanakasvattamossa

Kanakasvattamossa kustakin kasvatusparvesta otetaan näytteitä kaksi viikkoa ennen lintujen siirtämistä kanalaan tai ennen munintakauden alkamista. Näytteinä otetaan liitteen I kohdan 2 mukaisesti kaksi paria tossunäytteitä. Jos kyseessä on häkkikasvatus, otetaan kaksi 150 gramman painoista ulostenäytettä liitteen I kohdan 3 mukaisesti. Parvea ei saa siirtää kanalaan ennen tutkimustuloksen valmistumista tai jos tutkimustulos on positiivinen.

Kunnaneläinlääkäri tekee kerran vuodessa valvontakäynnin kanakasvattamoon, jolloin 1 momentissa tarkoitettut näytteet otetaan virallisena näytteenottona.

13 §

Perusnäytteenotto kanalassa

Kanalassa, josta toimitetaan kananmunia munapakkaamoon tai suoraan vähittäismyyntiin, otetaan näytteitä jokaisesta kanaparvesta 15 viikoin välein munintakauden aikana. Lattiakanalassa otetaan kaksi paria tossunäytteitä liitteen I kohdan 2 mukaisesti. Jos kyseessä on häkkikanala, otetaan kaksi 150 gramman painoista ulostenäytettä liitteen I kohdan 3 mukaisesti. Ensimmäinen näytteenotto suoritetaan kanojen ollessa 22–26 viikon ikäisiä. Jos kanat toimitetaan teurastamoon tai pienteurastamoon, viimeinen näytteenotto suoritetaan teurastusta edeltävien neljän viikon aikana. Näytteenotto on ajoitettava siten, että tutkimustulos on teurastamon tarkastuseläinlääkärin tai pienteurastamoa valvovan eläinlääkärin tiedossa ennen lintujen toimittamista teuraaksi. Jos parvea ei teurasteta, munintakauden neljettä näytteenottoa ei tarvitse suorittaa.

Kanalassa, josta myydään tai luovutetaan kananmunia vain suoraan kuluttajalle, otetaan näytteitä kaksi kertaa vuodessa. Näytteinä otetaan joko kaksi paria tossunäytteitä liitteen I kohdan 2 mukaisesti tai ulostenäytteitä liitteen I kohdan 4 mukaisesti.

Kunnaneläinlääkäri tekee valvontakäynnin 1 momentissa tarkoitettuun kanalaan kerran vuodessa ja 2 momentissa tarkoitettuun kanalaan kerran kahdessa vuodessa. Tällöin kanalan omistajan tai haltijan vastuulle säädetty näytteet otetaan virallisena näytteenottona. Edellä 1 momentissa tarkoitettussa kanalassa otetaan tossu- tai ulostenäytteiden lisäksi pölynäyte liitteen I kohdan 5 mukaisesti.

14 §

Tutkimustulosten varmistaminen

Tutkimuksen suorittaneen laboratorion on välittömästi toimitettava kaikki eristämänsä salmonellakannat ja niihin liittyvät näytteenottotiedot Elintarviketurvallisuusvirastoon tuloksen varmistamista ja tyyppitystä varten.

3 luku

Lisänäytteenotto salmonellalöydöksen tai epäilyn vuoksi

15 §

Lisänäytteenotto emokanalassa

Jos kuoriutuneista untuvikoista 10 §:n mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa siitosmunat hautomoon toimitaneessa emokanalassa näytteitä emokanalalan jokaisesta parvesta.

Jos emoparvesta 9 § 1 momentin mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä pitopaikan muista parvista niin pian kuin mahdollista.

Näytteenotto suoritetaan samalla tavalla kuin emokanalalan virallinen perusnäytteenotto.

16 §

Lisänäytteenotto kanalassa

Jos kanaparvesta 13 § 1 momentin mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä pitopaikan muista parvista niin pian kuin mahdollista sekä samoissa tiloissa pidettävästä seuraavasta kanaparvesta parven lintujen ollessa 22–26 viikon ikäisiä.

Jos kanalalan tuottamien kananmunien epäilynä olevan ruokamyrkytys epidemian lähteenä, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä kaikista pitopaikan parvista.

Näytteenotto suoritetaan samalla tavalla kuin kanalalan virallinen perusnäytteenotto.

17 §

Lisänäytteenotto emokasvattamossa ja kanakasvattamossa

Jos kuoriutuneista untuvikoista 10 §:n mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteet kaikista niistä emokasvattamoista tai kasvattamoista, joihin kyseisen kuoriutumiskerran untuvikkoja on toimitettu hautomosta. Näytteenotto suoritetaan pitopaikan kaikista parvista samalla tavalla

kuin emokasvattamon tai kanakasvattamon virallinen perusnäytteenotto.

Jos emokasvattamon kasvatusparvesta 8 § 2 momentin mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä pitopaikan muista parvista niin pian kuin mahdollista. Näytteenotto suoritetaan samalla tavalla kuin emokasvattamon virallinen perusnäytteenotto.

Jos kanakasvattamon kanaparvesta 12 § 1 momentin mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä pitopaikan muista parvista niin pian kuin mahdollista. Näytteenotto suoritetaan samalla tavalla kuin kanakasvattamon virallinen perusnäytteenotto.

18 §

Lisänäytteenotto broileri- ja kalkkunakasvattamossa

Jos kuoriutuneista untuvikoista 10 §:n mukaisesti otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa näytteitä kaikista niistä kasvattamoista, joihin untuvikkoja on toimitettu. Näytteenotto suoritetaan pitopaikan kaikista parvista samalla tavalla kuin broileri- tai kalkkunakasvattamon virallinen perusnäytteenotto.

19 §

Lisänäytteenotto hautomossa

Jos hautomossa 10 § mukaisesti otettujen untuvikko- tai tuotantoympäristönäytteiden tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, kunnaneläinlääkäri ottaa liitteen 1 kohdan 7 mukaisesti näytteitä hautomon tuotantoympäristöstä tartunnan levinneisyyden kartoittamiseksi. Lisäksi hautomossa tulee tutkia kuoriutuneita untuvikkoja useammin kuin kahden viikon välein.

20 §

Lisänäytteenotto valvontaohjelmaan kuulumattoman näytetuloksen johdosta

Jos salmonellabakteeri on varmistettu sellaisen pitopaikassa otetun näytteen tutkimuk-

sessä, jonka ottamista ei edellytetä tässä asetuksessa, kunnaneläinlääkäri suorittaa pitopaikassa virallista perusnäytteenottoa vastaavan näytteenoton niin pian kuin mahdollista.

21 §

Lisänäytteenotto epäiltäessä virheellistä tutkimustulosta

Jos pitopaikassa otetun näytteen tutkimuksessa on varmistettu salmonellabakteeri, mutta kunnaneläinlääkäri epäilee Elintarviketurvallisuusviraston tai muun laboratorion ilmoittaman laboratorionkontaminaatioepäilyn tai muun vastaavan syyn takia, että tulos on virheellinen, hän suorittaa pitopaikassa uusintänäytteenoton liitteen I kohdan 9 mukaisesti.

Jos pitopaikasta salmonellan varalta otetun näytteen tutkimustulos on kielteinen, mutta kunnaneläinlääkäri epäilee, että tulos on virheellinen, hän suorittaa pitopaikassa uusintänäytteenoton liitteen I kohdan 9 mukaisesti.

Kunnaneläinlääkäri ottaa 1 ja 2 momentissa mainittujen näytteiden lisäksi näytteeksi vähintään viisi satunnaisesti valittua lintua. Linnut toimitetaan tutkittavaksi mikrobiolääkejäämien varalta Elintarviketurvallisuusvirastoon tai Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymään laboratorioon, jonka pätevyysalueeseen kyseiset tutkimukset kuuluvat.

22 §

Lisänäytteenotto muun epäilyn johdosta

Jos kunnaneläinlääkäri epäilee pitopaikan linnuissa salmonellatartuntaa kliinisten oireiden tai muun kuin 15–21 §:ssä mainitun syyn takia, on hänen suoritettava virallinen näytteenotto pitopaikassa. Näytteenotto suoritetaan vastaavalla tavalla kuin pitopaikan virallinen perusnäytteenotto.

Jos salmonellatartunta todetaan muussa pitopaikan eläimessä kuin kanassa, broilerissa tai kalkkunassa taikka henkilössä, joka asuu tilalla vakituisesti tai osallistuu pitopaikan eläinten hoitoon, on kunnaneläinlääkäriin suoritettava virallinen näytteenotto pitopaikassa.

Näytteenotto suoritetaan vastaavalla tavalla kuin pitopaikan virallinen perusnäytteenotto.

Jos pitopaikan linnuissa epäillään *Salmonella Gallinarium* tai *Salmonella Pullorum*-tartuntaa, on näytteenotossa ja näytteiden tutkimisessa käytettävä 7 §:ssä säädetyistä poiketen näiden bakteereiden tutkimiseen soveltuvia menetelmiä.

4 luku

Taudin hävittämistoimenpiteet ja epidemiologinen selvitys

23 §

Rajoittavat määräykset emokasvattamossa, emokanalassa, kasvattamossa ja kanalassa

Jos Elintarviketurvallisuusvirasto on varmistanut salmonellabakteerin emokanalasta, emokasvattamosta, kasvattamosta tai kanalasta otetuissa näytteissä, kunnaneläinlääkäriin on annettava salmonellaposiitiviseksi todetulle pitopaikalle rajoittavat määräykset.

Rajoittavilla määräyksillä kielletään lintujen luovuttaminen muutoin kuin teurastettavaksi lihantarkastuksesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (38/EEO/2006) mukaisesti tai hävitettäväksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveys säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002, jäljempänä sivutuoteasetus, mukaisesti. Lisäksi kielletään munien luovuttaminen haudottavaksi ja käytettäväksi muutoin kuin munatuotteita valmistavassa laitoksessa pastöroitaviin munatuotteisiin tai hävitettäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti. Päätöksessä myös määrätään muista salmonellan hävittämiseksi ja leviämisen estämiseksi välttämättömistä toimenpiteistä. Liitteessä II on malli rajoittavien määräysten antamista koskeva päätökseksi. Kunnaneläinlääkäri antaa tarvittaessa neuvoja toimenpiteiden toteuttamisesta käytännössä.

Jos kunnaneläinlääkäri tarkastuksen jälkeen toteaa, että pitopaikan eri parvia voidaan pitää erillisinä epidemiologisina yksikköinä, voidaan rajoittavat määräykset antaa koskemaan vain infektoitunutta parvea. Parvia voidaan pitää erillisinä epidemiologisina yk-

sikköinä, jos eri parvien hoitamisessa käytetään eri suojajalkineita ja -vaatteita, ja jos eri parvien välillä ei ole suoraa yhteyttä rehunjakolaitteiden tai muiden laitteiden ja välineiden välityksellä. Kunnaneläinlääkärin on kuitenkin otettava näytteet pitopaikan kaikista muista parvista 15–17 § mukaisesti. Jos parvissa todetaan salmonellaa, on rajoittavat määräykset ulotettava koskemaan myös niitä.

24 §

Rajoittavien määräysten peruuttaminen

Kunnaneläinlääkäri peruuttaa 23 § 1 momentissa tarkoitetut rajoittavat määräykset, jos 20 §:ssä tarkoitetun lisänäytteenoton salmonellatutkimustulos tai 21 §:ssä tarkoitetun uusintänäytteen salmonella- ja mikrobilääkejäämätutkimustulos on kielteinen tai kun seuraavat toimenpiteet on suoritettu:

1) tilat, joissa parvea on pidetty, on tyhjenetty, sekä tilat ja välineet on puhdistettu ja desinfioitu kunnaneläinlääkärin valvonnassa;

2) lintujen ulosteet, kuivikkeet ja tuotantotiloihin jäljelle jääneet rehut on hävitetty sivutuoteasetuksen mukaisesti; sekä

3) tiloista on otettu puhtausnäytteet liitteen I kohdan 8 mukaisesti virallisena näytteenottona, ja salmonellatutkimuksen tulokset ovat kielteiset.

Liitteessä III on malli rajoittavien määräysten peruuttamista koskevaksi päätökseksi.

Määräysten peruuttamisen yhteydessä kunnaneläinlääkäri tarkistaa pitopaikan tuotantotapojen hygieenisyyden ja tautisuojausten toimivuuden sekä antaa tarvittaessa neuvoja korjaavien toimenpiteiden toteuttamisesta.

25 §

Taudin hävittämistoimenpiteet hautomossa

Hautomossa, jossa salmonellabakteereita on todettu, on suoritettava perusteellinen puhdistus ja desinfiointi kunnaneläinlääkärin valvonnassa ja ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimiin tartunnan hävittämiseksi. Pesun ja desinfiointin jälkeen hautomossa on otettava liitteen I kohdan 8 mukaisesti puhtausnäytteet virallisena näytteenottona.

Jos salmonellatartunnan saaneen emopar-

ven munimia siitosmunia tai niistä kuoriutuneita untuvikkoja on hautomossa, kunnaneläinlääkäri määrää ne hävitettäväksi ja valvoo, että hävittäminen tapahtuu siten, ettei tartunnan leviämisestä ole vaaraa.

Lisäksi kunnaneläinlääkäri tarkistaa hautomon tuotantotapojen hygieenisyyden ja tautisuojausten toimivuuden sekä tarvittaessa antaa neuvoja korjaavien toimenpiteiden toteuttamisesta.

26 §

Epidemiologinen selvitys

Jos pitopaikassa on todettu salmonellatartunta, läänineläinlääkäri vastaa siitä, että salmonellatartunnan lähde ja sen mahdollinen levinneisyys alkuperäisestä lähteestä pyritään selvittämään. Myös tartunnan leviäminen pitopaikasta on selvitettävä. Epidemiologiseen selvitykseen on tarvittaessa sisällytettävä myös muita kuin 15–22 §:ssä mainittuja lisänäytteenottoja.

27 §

Rehujen salmonellavalvonta

Jos pitopaikassa on todettu salmonellatartunta, on siipikarjan rehusta otettava näytteitä salmonellatutkimukseen tartunnanlähteen selvittämiseksi, jollei rehujen osuutta tartunnan lähteenä voida varmuudella sulkea pois. Kunnaneläinlääkärin tulee tällöin ottaa yhteyttä Elintarviketurvallisuusvirastoon näytteenottoa koskevien ohjeiden saamiseksi. Rehunäytteet toimitetaan Elintarviketurvallisuusvirastoon tutkittaviksi salmonellan varalta.

Jos 1 momentissa tarkoitetuissa näytteissä todetaan salmonellaa, läänineläinlääkäri pyrkii yhteistyössä Elintarviketurvallisuusviraston kanssa selvittämään salmonellabakteerien lähteen.

5 luku

Tietojen kerääminen ja ilmoittaminen

28 §

Pitopaikoissa kerättävät tiedot

Emokasvattamoissa, emokanaloissa, ka-

naloissa ja kasvattamoissa on pidettävä eri kasvatusvaiheessa olevista parvista ja niiden lintumääristä luettelo, josta selviää niiden saapumispäivä pitopaikkaan ja alkuperäpitopaikka, vastaanotettujen lintujen lukumäärä, ikä tai kuoriutumispäivä ja lintujen teurastus- tai lopetuspäivä. Parven saapumisesta pitopaikkaan on ilmoitettava kunnaneläinlääkärille kahden viikon kuluessa saapumisesta. Saapumisajankohdista pitopaikkaan voidaan vaihtoehtoisesti myös toimittaa kunnaneläinlääkärille etukäteen suunnitelma seuraavaa kalenterivuotta varten. Lisäksi pitopaikan on toimitettava yhteenveto edellisen vuoden parvimääristä kunnaneläinlääkärille tammikuun loppuun mennessä ja pyydettyä Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Hautomossa siitosmunista on pidettävä luettelo, josta selviää, mistä emoparvesta siitosmunat ovat peräisin, mihin kasvattamoon siitosmunista kuoriutuneet untuvikot on toimitettu ja untuvikkojen luovutusajankohta. Hautomosta luovutettujen untuvikkojen mukana on kasvattamoon lähetettävä tieto, josta voidaan selvittää, minkä emoparven munista untuvikot ovat kuoriutuneet.

Edellä 1—2 momentissa säädetty luettelot on säilytettävä pitopaikassa vähintään kaksi vuotta. Luettelot ja muut tässä asetuksessa tarkoitettua valvontaa varten tarvittavat tiedot on esitettävä kunnaneläinlääkärille valvontakäynnin yhteydessä ja pyydettyä läänineläinlääkärille.

29 §

Kunnaneläinlääkärin keräämät tiedot

Kunnaneläinlääkäri pitää luetteloja pitopaikoista tulleista ilmoituksista, valvontakäynteistä, virallisista näytteenotoista, tuotantohygieniaa koskevista tarkastuksista, annetuista ohjeista ja kehotuksista sekä rajoittavien määräysten antamisesta ja peruuttamisesta. Nämä tiedot ilmoitetaan läänineläinlääkärille vastustettavista eläintaudeista ja eläintautien ilmoittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarviketosaston päätöksen (1346/1995) 8 §:ssä tarkoitettua kuukausi-ilmoituksen yhteydessä.

30 §

Läänineläinlääkärin keräämät tiedot

Läänineläinlääkäri kokoaa parvimääriä koskevat tiedot kunnaneläinlääkäreiltä saamistaan vuosittaisista yhteenvedoista ja toimittaa ne Elintarviketurvallisuusvirastolle helmikuun loppuun mennessä.

31 §

Laboratorioiden keräämät tiedot ja niitä koskeva ilmoitusvelvollisuus

Tutkimuksia suorittavan laboratorion on pidettävä luettelo tässä asetuksessa säädettyjen näytteiden tutkimisesta ja tutkimustuloksista.

Laboratorion on ilmoitettava kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen näytteiden tutkimustuloksista pitopaikan omistajalle tai haltijalle sekä alustavasta salmonellalöydöksestä välittömästi pitopaikan omistajalle tai haltijalle ja pitopaikkaa valvovalle kunnaneläinlääkärille. Laboratorion on kuukausittain toimitettava tiedot kaikista tässä asetuksessa säädettyistä näytteistä ja tutkimustuloksista Elintarviketurvallisuusvirastolle.

32 §

Elintarviketurvallisuusviraston ilmoitusvelvollisuus

Elintarviketurvallisuusvirasto ilmoittaa salmonellalöydöksen varmistamisesta välittömästi pitopaikan sijaintiläänin läänineläinlääkärille, pitopaikkaa valvovalle kunnaneläinlääkärille, näytteen lähettäneelle laboratoriolle ja pitopaikan omistajalle tai haltijalle.

33 §

Elintarviketurvallisuusviraston keräämät tiedot

Elintarviketurvallisuusvirasto kokoaa tiedot tämän asetuksen mukaisesti tehdyistä tutkimuksista ja tutkimustuloksista sekä laatii niistä yhteenvedon maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveystasolle kuukausittain. Lisäksi Elintarviketurvallisuusvi-

rasto laatii yhteenvedon edellisen vuoden tutkimustuloksista ja parvimääristä maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä.

Elintarviketurvallisuusvirasto toimittaa salmonellavalvontaohjelmaa koskevat tiedot vuosittain tiettyjen zoonosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/99/EY 9 artiklassa tarkoitettuun raporttiin.

6 luku

Erinäiset säännökset

34 §

Kustannukset ja korvaukset

Tässä asetuksessa tarkoitetuista perusnäytteenotoista ja näytteiden tutkimuksista aiheutuvista kustannuksista vastaa pitopaikan omistaja tai haltija. Kunnaneläinlääkärin palkkiosta ja matkakustannusten korvauksesta säädetään eräiden eläintauti- ja eläinsuojelulain mukaan maksettavista korvauksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (30/EEO/2001).

Todetun salmonellatartunnan vuoksi tehdystä, 15—27 §:ssä säädettyistä toimenpiteistä suoritetaan kunnaneläinlääkärille palkkio ja kustannusten korvaus 1 momentin säädöksistä poiketen valtion varoista eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetun valtioneuvoston asetuksen (1234/2001) mukaisesti. Lisänäytteenottoon sisältyvien näytteiden näytteenotto- ja tutkimuskustannukset maksetaan valtion varoista.

Tartunnan hävittämiseksi tarvittavien desinfektio- ja puhdistustoimenpiteiden suunnittelusta ja toteuttamisesta aiheutuvista kustannuksista vastaa pitopaikan omistaja tai haltija.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

35 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tällä asetuksella kumotaan broilereiden ja kalkkunoiden salmonellavalvontaohjelmasta 29 päivänä kesäkuuta 2001 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (23/EEO/2001) ja kanojen salmonellavalvontaohjelmasta 8 päivänä elokuuta 2001 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (24/EEO/2001) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

36 §

Siirtymäsäännökset

Sellaisissa broileri- tai kalkkunakasvattamoissa, joista luovutetaan siipikarjanlihaa vain suoraan kuluttajalle taikka sellaisissa kanaloissa, joista luovutetaan kananmunia vain suoraan kuluttajille tai jotka sijaitsevat tietyistä munien kaupanpitämisen vaatimuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 1907/90 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 818/1996 tarkoittamalla poikkeusalueella ja joista luovutetaan kananmunia suoraan vähittäismyyntiin, ei tarvitse ottaa tässä asetuksessa säädettyjä näytteitä ennen 1 päivää tammikuuta 2008.

Kanalan viralliseen perusnäytteenottoon kuuluvaa 13 §:n 3 momentissa mainittua pölynäytettä ei tarvitse sisällyttää näytteenottoon ennen 1 päivää tammikuuta 2008.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa käytössä olleita ISO 6579:2002 ja NMKL No 71:1999 -menetelmiä voidaan käyttää salmonellatutkimuksissa tämän asetuksen 7 §:ssä tarkoitettua tutkimusmenetelmän sijasta 1 päivään syyskuuta 2007 saakka.

Tuotantopolven parvien ja emokasvatusparvien, jotka ovat olemassa tämän asetuksen voimaantullessa, näytteenotossa voidaan käyttää parven loppuvaiheen ajan ennen tämän asetuksen voimaantuloa käytössä olleita menetelmiä.

Eläinlääkintötarkastaja Minna Suokko

NÄYTTEENOTTOMENETELMÄT

Näytteiden pakkaamisesta ja lähettämisestä on sovittava erikseen tutkimuksen suorittavan laboratorion kanssa. Näytteet on lähetettävä laboratorioon näytteenottopäivänä siten, että ne ovat laboratoriossa viimeistään näytteenottoa seuraavana päivänä. Näytteiden tutkiminen on aloitettava viivytyksettä, kuitenkin viimeistään 48 tunnin sisällä niiden vastaanottamisesta laboratorioon.

1. Näytteenotto emokasvattamon untuvikoista

Untuvikkoparvesta on otettava näytteitä välittömästi parven saavuttua emokasvattamoon. Näytteeksi on otettava untuvikkojen kuljetuslaatikoista kymmenen aluspaperia hautomosta samanaikaisesti saapuvaa parvea kohti. Aluspaperit on taiteltava kokoon ja viisi paperia on pantava samaan muovipussiin. Jos kuljetuslaatikoissa käytetään muuta alusmateriaalia kuin paperia, on vastaavasta määrästä laatikoita otettava näytteeksi alusmateriaalia, jota voidaan yhdistää kahdeksi yhteisnäytteeksi. Jos kuljetuslaatikoissa ei käytetä alusmateriaalia, laatikoiden pohjista on otettava yhteensä kymmenen sivelynäytettä, jotka yhdistetään kahdeksi yhteisnäytteeksi. Sivelynäytteet on otettava yhteensä vähintään 1 m²:n pinta-alalta. Sivelynäytteenotossa käytetään steriilejä kostutettuja pumpulipuikkoja, näytteenottosieniä, vaahtomuovikuutioita tai si-deharsotaitoksia.

2. Tossunäytteiden ottaminen

Näytteenotossa käytettävien tossujen on oltava imukykyisiä. Tossunäytteen ottamiseen voidaan käyttää myös imukykyistä putkilosukkaa tai putkiloharsoa.

Tossut on kostutettava ennen näytteenottoa. Kostutukseen voidaan käyttää puhdasta ihmisten kulutettavaksi kelpavaa juomavettä, steriiliä vettä tai erityistä kostutusliuosta (0.8% NaCl, 0.1% peptonivesi).

Emoparven sekä broileri- ja kalkkunakasvatusparven näytteenotossa käytetään viittä tossuparia. Kasvatus- ja munintavaiheen kanaparven näytteenotossa sekä parven näytteenotossa sellaisessa broileri- ja kalkkunakasvattamossa, josta myydään tai luovutetaan siipikarjanlihaa suoraan kuluttajalle, käytetään kahta tossuparia.

Näytteenottoa varten tutkittavan parven pitotilan ala jaetaan kahteen tai viiteen sektoriin. Kullakin sektorilla kävellään yhdellä tossuparilla siten, että koko sektorin alue tulee huomioitua.

Jos käytetään viittä tossuparia, tossut yhdistetään kahdeksi yhteisnäytteeksi, jotka pannaan erillisiin muovipusseihin (5 tossua pussia kohden). Jos käytetään kahta tossuparia, kaikki tossut yhdistetään yhdeksi yhteisnäytteeksi.

3. Ulostenäytteenotto häkeissä pidettävistä parvista

Häkeissä pidettävistä emoparvista ja kanaparvista on otettava kaksi vähintään 150 g suuruista ulostenäytettä. Kumpaankin näytteeseen kerätään luonnollisesti sekoittunutta ulostetta pitopaikan lannankeräyshihnoista, raapoista tai lantakaivosta pitopaikan tyyppin mukaan. Näytteet pannaan erillisiin muovipusseihin. Emoparviä näytteet tutkitaan laboratoriossa erikseen. Kanaparviä näytteet yhdistetään laboratoriossa huolellisesti sekoittamalla.

Jos pitopaikassa on useampia kerroksia häkkejä, on näytteeseen sisällyttävä ulostetta kaikista kerroksista.

Jos pitopaikassa on mattoja ja raappoja, niiden on oltava käynnissä näytteenottopäivänä ennen näytteenottoa.

Pitopaikassa, jossa on ohjauslevyt häkkien alapuolella ja raappoja, kerätään ulostetta, joka on tarttunut raappaan sen jälkeen, kun se on ollut käynnissä.

Porrastetuissa pitopaikoissa, joissa ei ole matto- tai raappajärjestelmää, ulostenäyte on kerättävä lantakaivosta.

Lannankeräyshihnoista ulostetta kerätään hihnojen purkautumispäästä.

4. Ulostenäytteenotto kasvattamoissa tai kanaloissa, joista luovutetaan siipikarjanlihaa tai kananmunia suoraan kuluttajalle

Broileri- tai kalkkunakasvattamossa, josta luovutetaan siipikarjanlihaa suoraan kuluttajalle, tai kanalassa, josta luovutetaan kananmunia suoraan kuluttajille,

voidaan parvien näytteenotossa käyttää kohdassa 2 kuvatun tossumenetelmän sijasta ulostenäytteenottoa. Tällöin jokaisesta parvesta kerätään satunnaisena otantana tuoreista ulosteista 100 kappaletta vähintään 1 gramman painoista osanäytettä. Kaikki osanäytteet yhdistetään yhdeksi näytteeksi ja pannaan samaan muovipussiin.

5. Pölynäytteenotto kanalassa

Pölynäytteeseen kerätään pölyä eri puolilta kanalaa. Näytteessä on oltava pölyä vähintään 250 ml ja 100 g. Jos kanalassa ei ole riittävästi pölyä, otetaan pölynäytteen sijasta näytteeksi ylimääräinen pari tossunäytettä kohdan 2 mukaisesti tai 150 g ulostetta kohdan 3 mukaisesti. Pölynäytettä tai sen sijasta otettavaa näytettä ei saa yhdistää muihin näytteisiin.

6. Näytteenotto hautomossa kuoriutuneista untuvikoista

Kunkin emoparven kuoriutuneista untuvikoista otetaan kahden viikon välein vähintään yksi yhteisnäyte. Yhteisnäyte koostuu eritteiden peittämistä kuorijalaatikoiden pohjapapereista, jotka otetaan satunnaisesti viidestä eri kuorijalaatikosta niin, että näytteet kattavat vähintään 1 m²:n pinta-alan. Jos kuorijalaatikoissa ei käytetä pohjapapereita, otetaan 25:stä eri kuorijalaatikosta kustakin 10 grammaa rikkoutuneita munankuoria. Munakuorinäytteet sekoitetaan keskenään ja murskataan hienoksi. Jos emoparven siitosmunat täyttävät useamman kuin yhden kuorijakoneen, otetaan yksi yhteisnäyte kutakin kuorijakonetta kohden.

7. Näyte hautomon tuotantoympäristöstä

Tuotantoympäristöstä otettavien näytteiden tarkoituksena on seurata salmonellan esiintymistä hautomossa tuotannon aikana. Näytteenottoon sisällytetään pölynäytteitä ja sivelynäytteitä. Sivelynäytteet otetaan steriilillä kostutetulla pumpulipuikolla, näytteenottosienellä, vaahtomuovikuutiolla tai sideharsotaitoksella hautomon pintarakenteista.

Näytteenottosuunnitelman laatimisessa on huomioitava erityisesti siitosmunien eri käsittelyvaiheet, sekä salmonellabakteerien leviämisen kannalta oleelliset

kohdat. Näytteiden tulee riittävässä määrin edustaa hautomon eri osia (esimerkiksi munien vastaanotto- ja säilytystilat, hautomakoneet, untuvikkojen käsittely- ja säilytystilat, kulkukäytävät, ilmastointiputket, viemärit, kuorijakoneiden rakenteet).

Pölynäytteenotossa kerätään untuvapölyä kuorimahuoneesta ja untuvikkojen lajitteluhuoneesta. Yhden pölynäytteen koko on n. 20-25 grammaa.

Kohtien, joista näytteet on otettu, tulee olla selvitettävissä näytteiden lähetteestä. Näytteet on säilytettävä tutkimushetkeen saakka hyvin suljettuna, valolta suojattuna ja viileässä sekä toimitettava viivytyksettä tutkimuslaboratorioon.

8. Puhtausnäyte

Puhtausnäytteen tarkoituksena on varmistaa pesu- ja desinfektioimenpiteiden onnistuminen. Puhtausnäyte on otettava sivelynäytteenä steriilillä kostutella pumpulipuikolla, näytteenottosienellä, vaahtomuovikuutiolla tai sideharso- taitoksella pitopaikan rakenteista salmonellan toteamisen vuoksi tehtyjen pesu- ja desinfektioimenpiteiden jälkeen.

Puhtausnäytteet on otettava pitopaikan pintarakenteista, erityisesti salmonellan pesiytymisen kannalta oleellisista kohdista. Näytteiden tulee riittävässä määrin edustaa pitopaikan eri osia (esimerkiksi rakenteiden saumat, erilaiset kulmaukset, ilmastointikanavien aukot, viemärit). Näytteet on säilytettävä tutkimushetkeen saakka hyvin suljettuna, valolta suojattuna ja viileässä sekä toimitettava viivytyksettä tutkimuslaboratorioon.

9. Uusintänäytteenotto epäiltäessä virheellistä tutkimustulosta

Jos parvi on lattiakasvatuksessa, otetaan viisi paria tossunäytteitä. Näytteet otetaan muutoin kohdan 2 mukaisesti, mutta kukin tossupari pannaan erilliseen muovipussiin ja tutkitaan erikseen. Jos parvi on häkkikasvatuksessa, otetaan viisi 150 gramman painoista ulostenäytettä. Näytteet otetaan muutoin kohdan 3 mukaisesti, mutta kukin näyte pannaan erilliseen muovipussiin ja tutkitaan erikseen. Molemmissa vaihtoehdoissa otetaan lisäksi kaksi pölynäytettä kohdan 5 mukaisesti. Pölynäytteet pannaan erillisiin muovipusseihin ja tutkitaan erikseen.

PÄÄTÖS SALMONELLAEPÄILYN TAI TODETUN SALMONELLATARTUNNAN VUOKSI SIIPIKARJAN PITOPAIKALLE ANNETTAVISTA RAJOITTAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ

Diaarinumero

Annettu / 20

Asianosaiset:

Pitopaikan omistajat tai haltijat:
Yhteystiedot (osoite ja puhelinnumero):
(Tilatunnus:)

Asiansaisten kuuleminen:

/ Asia ratkaistaan asianosaisia enemmälti kuulematta, koska kuulemisesta aiheutuva asian käsittelyn viivästyminen aiheuttaisi huomattavaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle / Asia ratkaistaan asianosaisia enemmälti kuulematta, koska kuuleminen saattaa vaarantaa päätöksen tarkoituksen toteutumisen. (tarpeeton yliviivataan)

Pitopaikassa noudatettavat rajoitukset:

1. Rajoittavien määräysten alaista parvea koskevat rajoitukset

1.1. Rajoitukset kohdistuvat seuraavaan parveen: _____

1.2. Lintuja ei saa luovuttaa parvesta muutoin kuin teurastettavaksi tai kohdan 1.5. mukaisesti hävitettäväksi.

1.3. Parven tuottamia munia ei saa luovuttaa haudottavaksi. Munia saa luovuttaa ainoastaan hävitettäväksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti tai käytettäväksi pastöroitaviin munatuotteisiin. Pastöroitavaksi tarkoitetun kananmunaerän toimittamisesta munatuotteita valmistavaan laitokseen on ilmoitettava munatuotteita valmistavalle laitokselle ja munapakkaamolle

1.4. Parvi on pidettävä eristettynä.

1.5. Kuolleet linnut ja munat on hävitettävä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti.

1.6. Siipikarjan lanta ja käytetyt kuivikkeet on käsiteltävä siten, ettei salmonellan leviämisestä ole vaaraa.

2. Muut rajoitukset

2.1. Pitopaikkaan on asiattomilta pääsy kielletty.

2.2. Pitopaikan ulos- ja sisäänkäynnit on varustettava asianmukaisilla tautisuluilla.

2.3. Välineitä, laitteita ja varusteita ei saa siirtää pois pitopaikasta.

2.4. Jyrsijöiden hävittämiseksi on käynnistettävä tehokkaat toimenpiteet.

2.5. Luonnonvaraisten lintujen pääsy pitopaikkaan/tuotantotilaan sekä rehuvarastoon on estettävä.

Perustelut:

Pitopaikassa on todettu/epäilläään esiintyvän salmonellatartuntaa (tarpeeton yliviivataan).

Oikeusohjeet:

Eläintautilaki (55/80, muut. 809/92) 8 ja 9 §
Eläintautiasetus (601/80) 17 §
Maa- ja metsätalousministeriön asetus kanojen, broilereiden ja kalkkunoiden salmonellavalvontaohjelmasta (1148/2006) 23 §

Hallintolaki (434/2003) 34 § 2 momentti 4 kohta
(tarpeeton yliviivataan)

Muutoksenhaku ja päätöksen voimaantulo:

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valitusosoitus on liitteenä. Päätös tulee kuitenkin voimaan heti ja sitä on noudatettava mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Päätöksellä asetetut rajoitukset ovat voimassa siihen saakka, kunnes se erillisellä kunnaneläinlääkärin päätöksellä peruutetaan.

Kunnaneläinlääkärin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

Lisätiedot: Tarvittaessa lisätietoja päätöksestä antaa päätöksen tehnyt kunnaneläinlääkäri

puh:

fax:

Tiedoksi: Läänineläinlääkäri

PÄÄTÖS SALMONELLAEPÄILYN TAI TODETUN SALMONELLATARTUNNAN VUOKSI SIIPIKARJAN PITOPAIKALLE ANNETTUIEN RAJOITUSTAVIEN MÄÄRÄYSTEN PERUUTTAMISESTA

Annettu / 20

Diaarinumero

Asianosaiset:

Pitopaikan omistajat tai haltijat:
Yhteystiedot (osoite ja puhelinnumero):
(Tilatunnus):
Rajoitusten alaisen parven yksilöintitiedot:

Päätös:

Tällä päätöksellä peruutetaan yllä mainituille asianosaisille salmonellaepäilyn tai todetun salmonellatartunnan vuoksi seuraavalla päätöksellä asetetut rajoitukset:

Päätöksen tehnyt kunnaneläinlääkäri:
Diaarinumero:
Päätöksen antopäivä:

Perustelut:

Pitopaikassa/parvessa ei ole todettu salmonellatartuntaa.

Oikeusohjeet:

Eläintautilaki (55/80, muut. 809/92) 8 §
Maa- ja metsätalousministeriön asetus kanojen, broilereiden ja kalkkunoiden salmonellavalvontaohjelmasta (1148/2006) 24 §

Kunnaneläinlääkärin allekirjoitus:

Nimenselvennys ja virka-asema:

Liitteet: Valitusosoitus

Lisätiedot: Tarvittaessa lisätietoja päätöksestä antaa päätöksen tehnyt kunnaneläinlääkäri

puh:

fax:

Tiedoksi: Läänineläinlääkäri

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1146—1148, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904